VIORICA TUDORIE **MIHAELA DÂRSTARU**

POVEȘTILE GÂZELOR DE IERI ȘI DE AZI

AUXILIAR DIDACTIC

ILUSTRAȚII , VIORICA TUDORIE

Acest auxiliar didactic pentru educarea limbajului conține povești originale, special create pentru vârsta preșcolară și pentru dezvoltarea abilităților socio-emoționale, având atașate imagini color pentru fiecare poveste în parte, pentru a putea fi folosite în cadrul activităților Domeniului Limbă și Comunicare.

Autoarele

TOAMNA ȘI PRIETENII EI

Era una dintre ultimele zile de toamnă. Toamna, Zâna cea plină de bogăție și frumusețe era gata de plecare, iar locul ei urma să fie luat peste puțin timp de sora ei Iarna.

Toamna era foarte mulțumită de bogățiile și frumusețile pe care le adusese oamenilor: covor de frunze ruginii, legume gustoase și sănătoase, fructe pline de aromă și vitamine, flori colorate și parfumate.

Toamna avea mulți prieteni: păsări, flori, gâze, ba chiar și pe copii. Ca să își ia ,,LA REVEDERE" de la prietenii ei se hotărî să dea o mare petrecere la care i-a invitat pe toți.

Auzind că este vorba despre o petrecere gâzele, bucuroase, deoarece și lor le plăcea să se distreze au îmbrăcat hainele de sărbătoare: buburuzele – hăinuțele roșii cu buline negre, iar fluturii – pelerinele cu multe culori.

Albinuțele au îmbrăcat și ele fustițele cu dungi negre și galbene și, fiind și foarte hărnicuțe au pregătit și plăcintă cu mere și dovleac.

Zâna Toamnă și-a pregătit palatul pentru petrecere cu frunze galbene și roșiatice, cu multe fructe și legume și își aștepta musafirii, când deodată ….

Vântul și ploaia supărați că nu au fost invitați și ei la petrecere s-au năpustit asupra palatului și asupra petrecăreților cu gândul de a le strica îmbrăcămintea cea frumos colorată, luând pe sus tot ce întâlneau în cale: frunze colorate, praf, gâze, ba chiar și plăcinta pregătită cu atâta muncă de hărnicuțele albine.

Când vijelia s-a potolit la palatul Toamnei era mare supărare: frunzele nu mai erau, buburuzele nu mai aveau buline, albinele își pierduseră dungile iar fluturii nu mai aveau pelerine multicolore. Plăcinta se pierduse și ea.

Hai cu toții, așadar
Să le facem noi un dar:
Pelerine să pictăm,
Buburuze să-mbrăcăm,
La albine facem dungi,
Avem și plăcinte dulci
Și când treaba va fi gata,
Vom petrece, vom dansa
Cu toții ne-om bucura!

Toamna vă mulțumește pentru ajutorul acordat prietenilor ei și vă invită, dragi copii, la petrecere.

CIREŞEL

În grădina Zânei Primăvara, printre florile multicolore si gâzele zglobii, se afla şi Cireşel, un cireş tânăr, sădit de zână în urmă cu câţiva ani. Acesta se pregăteşte să dea primul său rod; primele cireşe delicioase aflate pe crengile lui bogate.

Zilele acestea, în grădină este mare agitaţie; Buburuza Bibi află de la zână că în curând va fi marea Petrecere a Primăverii, atunci când Zâna Primăvara va spune „ la revedere" tuturor prietenilor din grădină. Aceasta colindă toată grădina şi le duse tuturor vestea cea mare.

Fluturii, buburuzele si albinele se sfătuiesc bucuroase sa-şi pregătească cele mai frumoase pelerine, florile să-şi aşeze cele mai frumoase culori iar grădina pregăteşte chiar si legume de primăvară pentru salate minunate; toate se agită si se bucură. Numai Cireşel este tare îngrijorat; cireşele lui încă nu sunt coapte şi se teme că nu va putea veni şi el la petrecere.

Supărarea lui creşte când vede că norii încep să acopere cerul; îi roagă pe aceştia să îl ajute şi să plece mai repede dar ei îl refuză spunându-i că au de udat toată grădina pentru că aceasta are nevoie de apă.

Când în sfârşit apare soarele, Cireşel îl roagă şi pe el să-l ajute; să-i trimită multe raze care să-i înroşească cireşele dar acesta îl refuză, spunându-i că trebuie să dea căldură şi lumină tuturor, aşa că Cireşel rămase tot trist si îngrijorat; simţea că nu are nici un prieten care să-l ajute!

Ce este de făcut?Aţi putea să-l ajutaţi voi, să-l înveseliţi şi să fiţi prietenii lui?

Dragile mele gâzuţe
Şi voi sunteţi hărnicuţe;
Haideţi, toate, să lucraţi
Cireşe să decoraţi-
Pe Cireşel să-l ajutaţi
Şi tare să-l bucuraţi

Şi vă veţi numi astfel
Prietenii lui Cireşel!
Treaba când veţi termina
O petrecere vom da
Şi tarta o vom gusta

Cireşel este acum tare fericit! Cât timp a stat îngrijorat n-a observat că cireşele lui s-au copt iar acum sunt roşii şi strălucitoare iar Zâna Primăvara, care a aflat de supărea lui, l-a încurajat;"Cireşele tale se vor coace mereu la timp, pentru că tu eşti un cireş de mai şi indiferent de vreme, ele se vor înroşi înainte de petrecerea de sfârşit de anotimp!"

PRIETENII PRIMĂVERII

Odată, demult, pe când Zâna Primăvara locuia încă pe pământ, în grădina ei plină de flori și verdeață, gâze mici zburau cât era ziua de mare, înveselind ținutul acela. Într-o zi frumoasă, la sfârșit de mai, Zâna o rugă pe Bibi, buburuza cea zglobie, să dea de veste tuturor că urma Petrecerea Primăverii, când ea își lua ”la revedere” de la toți prietenii din natură:copăcei, flori și gâze.

Vestea îi bucură pe toți; toată grădina fremăta! Pentru această ocazie deosebită, buburuzele,albinele și fluturașii își așezară pelerine și rochițe noi.Fiecare pregăti apoi câte ceva; gărgărițele, tarte cu cireșe date de Cireșel, pomișorul zânei, albinuțele, limonade cu miere iar fluturașii aranjară florile din grădină stropindu-le cu rouă.

Natura strălucea în lumina caldă a soarelui; lalelele erau îmbrăcate în roșu intens, narcisele,în galben puternic iar viorelele purtau albastru curat, arcuindu-și tulpinile pentru a arăta cât mai bine.Privindu-și cu mândrie ținutele colorate, acestea începură să se laude:

- Noi avem cea mai puternică culoare, ziseră lalelele, roșul nostru acoperă cireșele și căpșunile ce sunt foarte plăcute, aripioarele buburuzelor sunt roșii și ele, noi suntem cele mai vizibile în grădină.

- Noi suntem colorate mai intens, începură viorelele, albastrul petalelor noastre se aseamănă cu cerul strălucitor și nesfârșit, până și fluturii au preferat astăzi albastrul .

-Degeaba vă lăudați, adăugară narcisele, galbenul nostru strălucește cel mai tare, el dă culoare soarelui strălucitor și stelelor, albinuțele îl preferă și ele pe rochițe.

-Hei, zise atunci iarba, nu vedeți bine? Culoarea mea este cea mai importantă, eu îmbrac brunul trist al pământului și preschimb natura înveselind-o.Verdele meu colorează frunzele copacilor și ale florilor. Fără el totul ar fi șters și fără culoare, ca vântul.

Vântul, trezit de vorbele ierbii se supără foarte tare. El nu avea culoare și de aceea deveni furios; începu să bată cu putere frunzele ierbii până ce le lăsă fără culoare. Frunzele florilor erau zburate, pregătirile gâzelor stricate, tartele erau răsturnate și sucul vărsat ...grădina era urâtă și tristă. Vântul plecă supărat.

Gâzele erau speriate, fluturașii plângeau:

-Ce ne facem, nu putem lăsa grădina așa, urmează petrecerea...ce o să zică zâna când o să vină?O să fie dezamăgită de întâmplare.Pregătirile le putem reface dar iarba...cum să o ajutăm, cum să-i aducem verdele inapoi?

Soarele, care privise toată întâmplarea, zise:

-Dragi gâze, grija și bunătatea voastră mi-a dat o idee; voi chema Curcubeul, el are toate culorile, poate ne va ajuta.

Curcubeul tresări când văzu grădina fără culoare...

-Aș ajuta cu drag iarba dar nu pot, culorile mele nu pot ajunge pe pământ. Știu cum puteți obține verdele, trebuie să amestecați galben și albastru dar... de unde?

-Putem amesteca culorile noastre, din galbenul albinuțelor și albastrul fluturașilor vom face verde, vrem să ajutăm iarba și să nu o întristăm pe zână! Culorile lor, amestecate, dădură un verde frumos și proaspăt ce acoperi iarăși toată iarba.Buburuzele prinseră înapoi frunzele florilor, până și tartele cu cireșe le preparară iar.Acum totul arăta ca înainte și toată lumea răsuflă ușurată; putea începe petrecerea.

-Mulțumesc tuturor, nu-mi vine să cred, toate m-ați ajutat, zise iarba recunoscătoare, nu știu ce aș fi făcut fără voi.Împreună povestiră întâmplarea zânei și tot împreună îl chemară pe Vânt.

-Astăzi v-ați dovedit prietene adevărate, dragi gâzuțe, voi ați colorat iarba dând din culoarea voastră și ați ajutat pentru a nu mă supăra pe mine. Culoarea dăruită de voi este simbolul prieteniei noastre, a tuturor!

Toate sunteți importante în natură, zise zâna, așa cum sunteți.Fără una din voi totul ar fi diferit...indiferent de culoarea ce o aveți, fiecare are rolul său stabilit de la începuturi.Nu trebuie să vă mai certați vreodată, eu vă plac mult pe toate.

-Îmi cer iertare dragă Vânt, zise și Iarba, nu am vrut să te supăr. Chiar dacă nu ai culoare, tu ești iubit de noi toți, tu răcorești totul cu suflarea ta în zilele călduroase.

Se împăcară și împreună porniră Petrecerea Primăverii.

POIENIȚA PRIETENIEI

Odată, demult, pe când Zâna Primăvară locuia încă pe pământ, în grădina ei de flori de liliac, lalele, lăcrămioare, zambile, narcise și stânjenei, o albinuță zbura cât e ziua de mare să adune nectarul din flori și să-l transporte în căsuța ei.

Într-o zi, o furtună a cuprins Ținutul Primăverii, vântul cel năzdrăvan a început să sufle cu putere și a prins-o pe Maia în vârtejul lui. Maia a fost învârtită de nenumărate ori și a aterizat pe o frunză de lalea. Și-a scuturat de câteva ori antenuțele, s-a ridicat, a privit în jur să vadă pe cineva cunoscut, dar nimic... căsuța ei nu era de găsit. S-a plimbat ea câteva zile singurică printre flori sperând să găsească frumoasa ei căsuță, dar în zadar, nu a mai găsit-o.

Rătăcind ea de colo-colo, a ajuns la fluturele albastru pe care l-a găsit stând trist pe o lalea.

Albinuța l-a spus:

- Fluturașule dragă, vântul cel năzdrăvan a spulberat căsuța mea cu dunguțe galbene ca soarele și miros dulce și parfumat de miere. Te rog, primește-mă în căsuța ta.
- Îmi pare rău, spune fluturașul, căsuța mea primitoare cu floricele multicolore a dispărut. Să mergem împreună la buburuză. Sunt convins că ne va primi cu drag în căsuța ei.

Desfăcându-și aripile, cei doi prieteni au zburat lăsâdu-se purtați de o boare de vânt, până ce au zărit o buburuză mică ce părea o fărâmă dintr-o piatră prețioasă roșie.

- Dragă buburuză, vântul cel năzdrăvan ne-a luat cu el căsuțele. Te rugăm să ne găzduiești în căsuța ta.
- Cu dragă inimă v-aș găzdui, spuse tristă buburuza, dar căsuța mea roșie ca floarea de mac, cu buline negre ca întunericul nopții, a fost luată de vânt. Să mergem în Poienița furnicuțelor poate vom găsi un adăpost. Furnicuțele muncitoare cum le știți au căsuțe trainice care au rezistat vântului.

Mângâiați de razele călduțe ale soarelui, cei trei prieteni au zburat către Poienița furnicuțelor. Prin iarba verde ca smaraldul mișunau furnicuțele cărând în spate boabe de tot felul.Au bătut la ușa mușuroiului și le-a deschis o furnicuță veselă cu un șorț alb prins la brâu. Pregăteaun tort cu miere și limonadă pentru o petrecere. Furnicuța aflase despre necazul celor trei prieteni și le-a spus:

- Nu mai fiți triști, dragii mei! Cred că știu unde a ascus vântul căsuțele voastre.

Au pornit să le caute... când ce să vezi? Vântul luase cu el căsuțele, apoi le abandonase lângă mușuroi.

Maia, fluturașul și buburuza și-au privit căsuțele și nu știau ce să mai creadă. Minunatele lor căsuțe, înghesuite unele într-altele erau de nerecunoscut, își pierduseră culorile.

Văzând tristețea de pe chipul celor tri prieteni, furnicuțele au chemat albinuțe și buburuze vecine să le dea o mână de ajutor la decoratul căsuțelor.

După ce căsuțele au fost frumos decorate, cei trei au hotărât să locuiască pentru totdeauna în Poienița furnicuței care s-a numit de atunci Poienița prieteniei.

În cinstea noilor prieteni s-a pregătit o petrecee mare la care au fost invitate toate albinuțele, toți fluturașii și toate buburuzele din Ținutul Primăverii.

PRIETENII BUBURUZEI

A fost odată, ca niciodată o buburuză pe care o chema BIBI. Pe cât era ea de micuță, pe atât era de gingașă și de frumoasă deoarece avea o pelerină roșie – roșie cu multe bulinuțe negre și stră.

Cât era ziua de lungă, BIBI se plimba și se juca prin grădina ZÂNEI PRIMĂVARA. ZÂNA PRIMĂVARA avea o grădină plină de flori colorate – ghiocei, narcise, lalele dar și mulți copaci înfloriți.lucitoare.

Prietenul cel mai bun al lui BIBI era un greieraș care-i cânta zi și noapte din vioară, înveselind-o. Astăzi de dimineață, greierașul a rugat-o pe BIBI să organizeze o petrecere în grădina ZÂNEI PRIMĂVARA, la care să invite toate gâzele care zboară prin grădină.

Astfel, buburuzele și-au luat pelerinele roșii cu buline negre, fluturașii s-au îmbrăcat de sărbătoare cu hăinuțele strălucitoare iar albinele și-au îmbrăcat fustițele cu dungi negre și galbene și, așa cum știm cu toții că sunt și foarte hărnicuțe, au pregătit și două torturi pe care să le aducă la petrecere.

Când toate gâzele, îmbrăcate de sărbătoare, erau pregătite și așteptau cu nerăbdare să înceapă petrecerea, dintr-o dată … vântul, supărat că nu a fost și el invitat la petrecere s-a năpustit asupra petrecăreților, cu gândul de a le strica îmbrăcămintea cea frumoasă și luând pe sus tot ce întâlnea în cale: praf, flori, gâze mici ba chiar și torturile pregătite cu atâta migală de harnicele albinuțe.

Speriate, gâzele au luat-o la fugă și … au alergat, au alergat, până când au întâlnit în cale o ciupercă ce avea ușița deschisă și au intrat. Când au aprins în căsuță lumina … au început să plângă și să strige speriate după ajutor deoarece nu se mai recunoșteau unele pe altele pentru că li se stricaseră hăinuțele: fluturii nu mai erau strălucitori, buburuzele nu mai aveau buline iar albinelor le dispăruseră dungile. CE E OARE DE FĂCUT ?

Haideți, toate, s-ajutăm
Hăinuțe să decorăm,
Treaba când vom termina
Vom cânta și vom dansa;
O petrecere vom da
Cu toții ne-om bucura!

